

Izhaja vsaki četrtak ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1-50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Av. je 6 K.

Rokopise sprejema uredništvo v Gorici, dvorišč. ... Hilarija števil. 7.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevev tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in postanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Za pravico in poštenost!

Naši naprednjaki hočejo „Krojaško zadrugo“ zadaviti. — Nesebični rodoljubi so jo ustanovili v korist našemu ljudstvu, in zadruga mu tudi koristi, ker naši ljudje dobivajo v njeni prodajalnici dobro blago za pošteno stalno ceno, ter se jim ni bati, da jih pretkani trgovci očitani in se jim potem še smeje. Dasi se je misel ustanovitve te zadruga rodila v naši sredi, so začetka tudi naprednjaki ta zavod podpirali, ker tedaj se niso bili tako zaslepljeni, da ne bi videli njegovega velikega pomena za narodno gospodarstvo.

Zalibog je zadruga prodajalnica prišla v roke naprednjaku Avreliju Bisailu, kateri je imel kot zadrugi poslovodja trgovino v njej vsestransko voditi in nadzorovati. Kar je ta možicelj kot poslovodja „Krojaške zadruga“ počel, je vnebovpijoče! Vkljub velikanskemu prometu je zadrugo spravil v par letih na rob propada. Naprednjček Bisail je v zadrugi tako gospodaril, da se ga je sramoval sam cvet naprednjakov, A. Gabršček!

Toda naprednjaki so se svojega Avrelčka sramovali in se ga pač še sramujejo samo med seboj, na tihem! — Kakor hitro se jim je zadelo, da bi se škoda, katero je povzročil zadrugi naprednjak Bisail, dala izkoristiti proti takozvani „klerikalni“ stranki, so začeli divjo gonjo proti „Krojaški zadrugi“. Uprizorilo se proti nji vse, kar si le more zloba in škodoželjnost izmisliti.

Posebno smešno-strastno se je v njo zakadil v zadnjem času A. G.—k, veliki mogul naprednjaštva! Na eni strani se hlini prijatelja „Krojaške zadruga“, na drugi strani jo zmerja s „coklo“ in pravi, da jo hoče „mesariti z največjim mesarskim nožem“. Pri vsem tem trdi, da se on bori „v imenu pravice in poštenosti!“ ... V imenu „pravice“ dolže naši naprednjaki sleparstva poštene može, ki se na vso moč prizadevajo po-

praviti škodo, katero je povzročil njihov pristaš Avreliji Bisail, in katero so oni skušali in še vedno skušajo povečati! V imenu „poštenosti“ so pa snedli dano možko besedo, po kateri ima „Krojaška zadruga“ zagotovljeno prodajalnico v njihovi hiši za deset let, ter mečejo zadrugo že sedaj na cesto! Poštenim možem, ki so po svoji najboljši vednosti in vesti ukrenili kar se jim je zdelo koristno za zadrugo in njene člane, — očitajo spletke in grdobije, katerih so sami polni! Proti zadrugi in proti vsem, ki jej hočejo pomagati, šuntajo občinstvo in c. kr. oblasti: nobeno sredstvo jim ni preniko, da bi ga v tem boju ne uporabili. —

Iz zadruga izbaceni A. G.—k se pripravljajo, da bi tudi na občnem zboru „Krojaške zadruga“ zgago delal. Zadrugniki, ki vam je v resnici do tega, da se zadruga in vi sami po možnosti obvarujete škode, pripravite se tudi vi, da mu daste njegovim zaslugam za zadrugo primeren odgovor, — ako se osmeli prikazati se tam, kjer nima več pravice biti! Sramota bi bila — ne samo za našo stranko, ampak za vse poštene goriške Slovence, ako bi se mu posrečilo izvesti svoje čedne nakane.

A. G.—k se pošteno trudi, da bi se v svojem boju proti „Krojaški zadrugi“ — osmešil. Videli smo, da je v tem pogledu že dosegel lepe uspehe. Ne zavirajmo ga v tem hvalevrednem stremljenju — ampak pripravimo se na to, da bomo eventualni novi komični predstavi hvaležno občinstvo!!

Prirajte ljudstvu veselice!?

I. Brezverska „Soča“ kliče v št. 54. vsem svojim somišljenikom, naj prirajejo ljudstvu veselice, ter povē, da veselice dandanes nimajo le namena buditi ljud-

stvo k narodni zavesti, ampak da imajo še drug namen, namreč „čuvati ljudi pred vplivom klerikalizma“. Z bolj jasnimi besedami se pravi to po naše: Veselice, katero prirejujejo liberalci, imajo namen ljudstvo odtujiti veri in pravosti, kateri oznanjujejo duhovniki sv. katoliške cerkve, in je pripravljati za liberalstvo.

Pri zadnjih volitvah v državni in deželni zbor je liberalna stranka napela tudi na Vipavskem vse svoje moči, da bi zmagala; učiteljstvo je združeno šlo v volilni boj zoper staro, pošteno narodno stranko, za katero je duhovščina zastavila svoj vpliv. Pa siloviti naskoč združenih liberalcev in vseh nezadovoljnih vipavskega ljudstva. Zato je treba zdaj drugače začeti in ljudstvo že zdrj odtujiti duhovščini ter je privabiti v liberalni tabor. Vinarska in sadjarska društva ne zadostujejo. Bralna in pevka društva ne vlačijo ne z branjem, ne s petjem, ker ga večinoma ni. Pač pa morajo pomagati plesi, kateri so glavna privlačna moč za mladino; bralna društva še obstajajo, ker jih vzdržujejo nekateri mladeniči, ki upajo, da s posredovanjem društva najlepše dosežejo dovoljenje za ples. Treba je tedaj vspešnejšega sredstva, to so veselice v velikem slogu, s petjem, deklamovanjem in glavno točko: javnim plesom.

Lastnik „Soče“ se še gotovo spominja, kako je v prejšnjih časih po pravici odsvetelaval javne plesje iz narodnogospodarskega stališča. Zdaj pa mora ravno ista lahkomišljenost ljudstva služiti svetemu namenu liberalcev. Liberalci imajo namreč le svete namene, pošteno vipavsko ljudstvo omamiti, ter je napojiti z liberalnim duhom. Ples naj bo tedaj za lahkotivno mladino vaba v liberalne mreže. Občevanje z liberalci bo pa že doseglo svoj namen, po pogovoru, da eno gajilo jabelko okuži vse zdrave. Res izborno sredstvo so si izmislili naprednjaki. Zato je general napredne stranke ustanovil svojo gardo, pevsko društvo,

ki naj po izgledu brhkkih kozakov v ruski vojski hodi iz Gorice širit naprednjaško zavest in prosto moralo. Zato se je priredila lansko leto v Rihembergu veselica, ki naj bi komaj k liberalstvu spreobrnjene Rihemberžane kakor neka liberalna birna potrdila v naprednjaškem duhu.

Ko so pripravljali narodno veselico v Ajdovščini, so vabili k udeležbi vsa narodna društva brez razločka stranke. Ne dvomimo, da bi prireditelji bili z veseljem sprejeli med se celo črno klerikalno dornberško katoliško izobraževalno društvo, ki pa jim ni šlo na limanice, kakor gosko pevsko društvo „Nanos“.

Ko so nekateri „klerikalci“ vihali nosove, češ, da veje iz te veselice liberalni duh, so znani naprednjaki iz volilne dobe sveto zagotavljali, da imajo le najboljši namen ljudstvo navdušiti za narodne svetinje in je zopet zjediniti v bratski ljubezni. Celó ajdovski župan, ki je sicer posvečen v vse tajnosti naprednjaških oficirjev, ni niti slutil, da ima ajdovska veselica kaj liberalno strankarskega namena. Zato je v znani svoji ljubeznjivosti hotel izposlovati od tamošnjega župnika razobešenje zastav raz zvonik, kar je pa „klerikalni“ župnik odklonil, ter s tem dokazal, da nima smisla za liberalno ljubezen do ubozeza ljudstva, ki ga denar tišči v žepih in ne ve, kje bi naložilo svoje kapitalne.

Ko se je pa zdaj dornberško katoliško izobraževalno društvo predrznilo napraviti veselico in sicer brez pravičnega plesa, veselico, kakoršne ne zmore nobeno naprednjaško društvo na celém Vipavskem, pošteno veselico, ki resnično izobražuje ljudstvo in je povzdiguje do vzvišenih idejalov in je vodi h krščanskemu napredku, ne more „Soča“ več zadržati svoje nevoščljivosti in jeze, ter izdaja vso tajnost liberalnega vodstva in ves namen, katerega imajo liberalci s svojimi veselici. Mislimo, da liberalci niso še le dne 8. julija t. l. iznašli ta namen.

Prav je tako! Veseli nas, da vsaj vemo, s kom se bojujemo. Poznali smo

„Pridite, pojdimo gor na hrib Gospodov, v hišo Jakoba, očeta vseh narodov;

kjer izvoljena devica rajsko-mila pota svoja prava bode nas učila.

Tam po njenih stezah bodemo hodili, Njo častili, z Njo se vekomaj združili“,

Egidij.

Na krivem potu.

Slika.

Večer je snival nad poljano, in mir je drhtel v porumenelém listju jablan; in jaz sem zrl v ta večer, tako skrivnosten, kot oko nedolžnega deteta, tako tih, kakor globok tolmun, ki zakriva stotisoč žrtev.. A zadelo se mi je, da mi je neka roka zakrila vse to, mrak in poljano in drevje, zadelo se mi je, da me prestavlja neka nevidna moč v drug povsem neznan in tuj mi kraj. A ta kraj je bil lep, diven, kakor raj..

Med palmami in cvetjem se je vil pot tja nekam v daljo, od kjer je prihajalo solnce, žareče in svetlo. Med palmami pa so snivale sence, in hlad je objemal moje ude, in solnčni žarki niso žgali

mojega temena. In jaz sem stopal z neko čudno lahkoto med palmami in zdelo se mi je, da stopam v deželo miru in sreče.. Le nekaj me je bolelo, da sem bil tako sam, da nisem imel nikogar, komur bi razkril svojo radost, komur bi odprl srečno srce..

Sam, sam! Ne toliko hoja, kakor ta misel me je utrudila, da sem sedel med cvetje.. Cvetje je duh, telo omamilo in jaz sem bil že sit tega duha..

In ozrl sem se okrog, nikogar nikjer! Tačas pa so pohitele moje misli nazaj po potu, katerega sem prehodil, začutil sem, da se vzbuja v mojem srcu spomin, katerega sem bil se silo zatrl.. Zdaj pa se je oglašal znova očitujoč in svareč..

Sam, sam! Da, tam nekje, daleč, daleč je bilo, kjer sem se ločil od svojih dragih in krenil sam na ta pot, v veliko bolest onih, ki so me ljubili.. A jaz sem šel, ker je bilo moje srce omamljeno od cvetja, ker je moja duša snivala o sreči. Zato sem volil takrat ta pot, zato sem odšel sam po tem potu, brez sladke zavesti, da me spremljajo srca mojih dragih. In cvetje, ki me je od začetka tako mamilo, postajalo mi je od dne do dne

neznosnejše. In palme, ki so se vpenjale nad menoj so se mi zdele od dne do dne bolj tuje, sovražne. Zdelo se mi je, da me tlačijo kakor orjaške roke v to osamelost, ki je romala ob meni, z menoj in v meni. In ko sem se ozrl v solnce pred seboj, zdelo se mi je, da se mi posmehuje škodoželjno in hudobno. A bil sem sam, zato me je bilo nakrat strah. In nikogar ni bilo, da bi me ojunčil. Še cvetje ob meni me je strašilo in ko sem se ozrl pred se, šinil je pisan gad mimo mojih nog, da sem vstrepetal. In ves dolgi pot pred menoj in za menoj se mi je zadel velikanska kača, pisana in lepa, a grozna..

In solnce pred menoj je isknilo v glavi te kače, škodoželjno in hudobno. Zato sem viknil: „Pomagajte!“ A niti jek mi ni odgovoril. Moje duše pa se je polastilo isto čustvo, kakor je ono, katero občuti človek, ki so ga zagrebeli v spanju, meneč da je mrtev. Čutil sem potne kapljice na čelu. V duši se mi je oglašil črv in začel škrtati in razjedati mojo dušo. Kesanje! O, isti hip sem se kosal, da sem šel po potu, ki je bil lep, a goljuživ. In toliko bolj sem občutil svoj greh, krivdo, da sem užalil svoje drage, ki so plakali

LISTEK.

Skalnica.

Psalmi v čast M. D. svetogorski.

V.

Pridite, pojdimo gor k Gospodovemu hribu. Izajja 2. 3.

Gore naše, od največje do najmanje, Zbrale složno so se na posvetovanje.

Htele so v ponižnosti se pokloniti svoji dragi sestri Skalnici častiti.

Ker Marija jo za sedež je izbrala in med vsemi gorami odlikovala.

Vsaka izvolila kaj je darovati: Drevja ponudili hribje so košati.

Da povečale bi slavo svoje sestre, dale so planine jej ravnice pestre.

Triglav, Krn in drugi naši velikani vode dali sestri so odlikovani.

I gorice vinske so se ponudile, trtic, smokev, sadja so jej podarile.

Lepa ko nevesta Skalnica je naša, po lepoti divni gore vse prekašala!

Ljudstva zdaj iz daljnih krajev k njej hitijo, v trumah vrejo in tako si govorijo;

vas sicer tudi vže prej, ko ste še s krinko ljubezni in edinosti vabili ljudstvo; pa malokdo se je dal prepričati o vaši hinavščini, češ, morda pa le delamo krivico nedolžnim liberalcem.

Lepo! Tedaj veselice so vam orožje v boju zoper klerikalizem, proti duhovščini, proti katoliški cerkvi. Vipavsko ljudstvo, dobro si to zapomni! To je povedal sam lastnik „Soče“, ki mu je sicer toliko verjeti kot kravjemu mešetarju. Pa tudi kravji mešetar se večkrat spozabi v jezi, če mu je mešetarija v nevarnosti.

Politični pregled.

Naš notrajni položaj je velekritičen. — Homatije na Ogrskem so vedno večje. Opozicijsalcem vedno bolj raste greben, vedno večje so njihove zahteve. Cesar se poda v Budimpešto, kjer se razgovori z različnimi političnimi voditelji. Ako krona ugodni zahtevam Ogrov, pride kmalu do gote osebne zveze vladarja med Ogrsko in Avstrijo. Veliko pozornost vzbuja nenadni poziv predsednika ozir. podpredsednika gosposke zbornice knezov Windischgrätz in Auersperg na Dunaj. Pripravljene smemo biti na izredne dogodke. Ogrci ne odnehajo, Avstrija se pa ne more udati. Zato tudi govorijo o odstopu cesarjevem.

Cesar je v ponedeljek sprejel nadvojvoda Frana Ferdinanda, ki se je takoj na to podal v vojno ministerstvo, kjer je bil nad eno uro. Mej tem časom je bil sprejet od cesarja Körber, tik za Körberjem pa sta bila pozvana k cesarju načelnik generalnega štaba Beck in vojni minister Pietreich. Ti sprejemi so v zvezi z ogrskimi zahtevami.

Vojna uprava v prilog poljedelcem. — Vojna uprava je zopet ponovila svoječasni ukaz, da naj se kmetovalce kliče k vojaškim vajam v času, ko ni žetve, in je zapovedala, da se rezerviste, ki so poljski delavci, odpusti. Rezerviste, ki so kmetovalci ali poljski delavci, se bo poklicalo k vojaškim vajam v času, ko ne bo na škodo njihovega dela na polju.

Dogodki v Srbiji. — Listi z največjo gotovostjo trdijo, da je sedanji kralj Peter vedel za zaroto proti kralju Aleksandru. Kralj je baje pisal lastnorodno pismo, v katerem zagotavlja zarotnike, da ne bodo kaznovani, ako postane kralj. Listi trdijo, da je to pismo v rokah polkovnika Mašina. S tem pismom pritiska sedanji zarotniki na kralja. Mej častniki v garnizijah, ki se niso udeležili zarote, vre. Razmere so take, da se je bati meščanske vojske. Kralj Peter vedno bolj uvideva, da je preslab, da bi ukrotil častnike, ki mu hočejo pri imenovanju in odstavljanju uradnikov ukazovati. — Dosedanje ministerstvo je odstopilo, novo ministerstvo sestavlja Avakumović.

Vstaja na Balkanu. — Makedonski vstaši so vrgli v zrak železniški most pri Dievdjelih. Sedaj je pretrgana zveza s Solunom in Carigradom. Vstaši so zažgali mohamedanske vasi Bomsin, Doleny, Obiednik in Murjačevo. V Smiljevu so pobili vstaši 80 mož vojaške posadke. Mesto St. kič je v plamenu. V vasi Smilevo zažgali so vstaši mošejo, v kateri so se vojaki klanjali Allahu. Mnogo vojakov je zgorelo. — Vstaši so sklenili, da se nadaljuje boj do skrajnosti. Boji med

in zrlji za menoj. V moji glavi pa je obvladala ena misel: „Vrnem se!“

Okrenil sem se na t po katerem sem prišel.

Ta hip pa je završelo krog mene, palme so pripognile svoje veje in mi zastomile pot, cvetje se je nagnilo na pot, cvet ob cvetu, čaša ob čaši. Iz teh čaš pa je sikalo stotisoč gadjih jezikov. Ta čas sem spoznal, da sem zašel brez rešitve v gotov pogim. Solnčne žarke sem čutil na svojem temenu. Bili so ognjeni, strupeni. In bilo me je strah, na mojem obličju se je zrcalil obup in usta so mi drgetala: „Poginem, pomagaj Bog!“ A ni ga bilo rešitelja in ni je bilo pomoči.

In jaz sem se vil kakor črv v svoji osamelosti, v strahu, v svoji bedi in neskončni tugi. In čutil sem vest očitujočo in svarečo in strogo. In klel sem pot, po katerem sem hodil, klel samega sebe. A ko sem čul te svoje kletve odmevati in izgubljati se med cvetjem in gadi, sem zadržel novega strahu. „Neba si pozabil, zato ni rešitve zate, zato poginjaš sam, preklet kakor Kaj!“

In začutil sem svoj greh in ta je

vstaši in vojaki so obupni. Vstaši rabijo tudi v bojih dinamit.

Morilec konzula Rostkowskega orožnik Lialim je bil obsojen k smrti in ustreljen. Isto tako je bil tudi vojak, ki je stal zraven straže, obsojen k smrti in ustreljen, ker ni preprečil umora. Obsojeni so bili tudi drugi v ječo.

Dopisi.

Iz Bovca. — 15. avgusta 1902. Zadnjič smo poročali o prežalostnem položaju v Bovcu, ki je tudi po besedah samega c. kr. namestnika v Trstu ena sama velika — apnenica.

Škoda, provzročena od požara, je bila cenjena nad 900 000 K. Kakor se čuje, so ljudje sicer menda do zadnjega zavarovani, toda žal, da imajo naši kmetje pogubno navado, da zavarujejo na svojih poslopih le streho in še kaj malega zraven, vse drugo pa puste nezavarovano, kakor n. pr. seno, obleko, deloma tudi pohištvo. Zaradi tega bodo ljudje gotovo v velikih stiskah pri zidanju svojih poslopij.

Do danes sta bila od zavarovalnic samo zastopnika „Vzajemne“ iz Ljubljane in neke tržaške, kateri je pogorela sama ena hiša.

Prižadet so z „Vzajemno“ zelo zadovoljni, ker je izplačala ves zavarovani kapital, in na podlagi tega jako ugodnega in vsekoli pravičnega odškodovanja pričakujejo tudi zavarovanci „Slavije“ in „Občne tržaške“, da dobe pravično in pošteno odškodnino. Sicer bi pa bilo želeli, da bi prišla zastopnika „Slavije“ in „Občne“ takoj na lice mesta in storila svojo dolžnost, ter ne pustila ubogega ljudstva čakati na milost cele tedne v skrajni bedi.

Iz Podbrda. — Podbrdom in na projektirani železniški progi proti Hudažu in dalje se začnejo vedno večja dela. Delavcev prihaja dan za dnem vedno več. Žalibog, da se nahajajo med njimi tudi taki ljudje, ki provzročajo domačim velikom skrbi in sitnosti. Še le pred par dnevi so se zopet stepili in pri tej priliki je bil neki delavec štirikrat zahoden ter bo težko več okreval. Koj drugi dan je moral neki krečmar pretepačji se druhalci groziti se samokresom, da je obranil sebe in svojo hišo pred večjo nevarnostjo. — Pri vsem tem pa se kaže vendar tudi Podbrdom napredek. Zgradba novega šolskega poslopja namreč vro napreduje, kar je tem veselejše, ker je novo šolsko poslopje silno potrebno. Zgradba novega poslopja kaže že sedaj, da bo delala nova šola res čast in veselje vsem domačinom. To dejstvo pa bo morda potolažilo tudi živce podbrških naprednjakov, ki so tako na „nedolžen“ način — kakor je obelodanila „Soča“ — zahtevali od tamošnjega kaplana, da se odpove izključni posesti kaplanije in prepusti še nadalje eno sobo v svojem stanovanju v šolsko porabo, dasi tudi vedó in priznavajo, da je pri sedanjih razmerah to absolutno nemogoče. No, da g. kaplan ni delal z odpovedjo nikomur nikake krivice, kaže pač dejstvo, da je bilo očito naprednjaško žuganje s tožbo proti g. kaplanu in g. župniku brezuspešno. Ravno tako je bila zaman vojnja dveh naprednjakov v Tolmin, ki sta hotela to žuganje uresničiti in nastopiti pot pravice. Pa kjer ni krivice,

bil tako silen, da je omagovala moja duša pod njegovo težo.

Trepetaje sem padel na obličje in molil po dolgem, dolgem času, in glej, nov pogum je lil v moje srce, in krivda se mi je zdela lažja in lažja. Ta čas pa so bežali gadje, jezni in zlobni, dvigale so palme svoje veje in razgrinjale se je pot za menoj. In tam iz dalje je prihajala stara žena, vsa sključena, izmučena. Hitro je šla, a težko, in videl sem valovanje njenih zasoplih prs...

Bila je ona, ki ni pozabila sina — mati...

„Moj sin, moj izgubljeni sin!“ Jaz sem plakal v njenih rokah in jo prosil oproščanja, in skupaj sva jokala in se ljubila in hvalila Boga...

Solnce nad nami je bilo jasno in svetlo, palme so drhtele ginjenja in cvetje je duhtelo sladko in mehko...

A to ni bilo solnce, ne palme, ne cvetje, vse je bilo le mučen sen. Poljana je spavala in mir je drhtel nad njo in spanec se je zibal nad zemljo. Na moje oči pa se ni vrnil več isto noč.

I. Mohorov.

molčijo paragrafi! — Prihodnjič nekaj o kaplanjskem beneficiju, katerega ni! Smo pač liberalci. Morda bo slavni „Primorec“ z dne 29. maja s tem zadovoljen, tem bolj, ker smo slišali, da že zna tamošnji „petelinček“ precej dosti kozjih molitvic.

Iz hrilbov. — Kdor je le mogel, podal se je v nedeljo na Kamno, precej veliko vas ob levem bregu Soče blizu Tolmina. Veselo pritrkovanje zvonov, streljanje, mnoge zastave in lep slavolok blizu cerkve — vse to je oznanjevalo, da se vrši danes tukaj nekaj posebnega. In res. Ob 10. uri se uvrsti pred vikarijatskim poslopjem izbrana družba ovenčanih deklet in mladeničev se šopki. Za njimi se pomika več parov duhovnikov v cerkvenih oblačilih; med njimi tudi preč. gg. Peternel, dekan v Kobaridu in mons. Kragelj, dekan v Tolminu.

V slavnostnem sprevedu spremljajo danes častitega gospoda Jožefa Ivančiča v prosiorno in okrašeno cerkev, da prvikrat daruje Gospodu nekrvavo daritev. Sredi dveh duhovnikov stopa tudi novomašnikova mati, mirna in pobožna žena, polna radostnih čutil.

Ljudstva se je kar trlo in č. g. Leben, kurat na Libušnjem je skrbel za red. Vsi smo željno pričakovali novomašnikovega blagoslova, katerega je nam podelil na prošnjo slavnostnega govornika č. g. kurata sè Srpence. Verno ljudstvo pa je takrat gotovo goreče prosilo Boga, da bi bil novi Kristusov služabnik srečen v svojem težavnem stanu.

Po cerkveni slovesnosti je častita družba in lepem sporedu spremljala novomašnika zopet v vikarijatsko hišo, ozaljšano se cvetjem in zastavami. Nazdravilo se je med obedom g. novomašniku in potem tudi zapelo par domačih. Proti večeru pa so se duhovniki razšli in spremljala jih je srčna želja, da bi dal Bog novemu sobratu potrebnih milostij za pravo in zvesto spolnovanje duhovskih dolžnostij.

Novice.

Cesarjev rojstni dan. — V torek so po vsi širni Avstriji narodi slovesno praznovali rojstni dan miliga vladarja, presvitelega cesarja Franca Jožefa. Tudi v Gorici smo slovesno praznovali ta dan. V predvečer je mestna godba, svirajoč vesele koračnice, obhodila glavne mestne ulice. Ob 10. uri je prevz. knez-nadškof daroval ob številni asistenci slovesno sv. mašo, katero so se udeležili zastopniki vseh oblastnij, kakor tudi vse polno drugega občinstva.

Namestnik na potovanju. — Namestnik grof Gössa si je ogledal okrajno glavarstvo v Tolminu in potem razne cestne zgradbe. Bil je na Grahovem in Podbrdu, kjer si je ogledal naprave poljetja Cecconi.

Za „Alojzijevišče“. Nabralo se je na novi maši č. g. Franceta Lavrenčiča v Salezu 35 K (ravno toliko tudi za „Šolski Dom“); na novi maši č. g. Ivana Podobnika v Otaležu 23 K 26 h; volilo pok. g. Neže Straus iz Podbrda 20 K.

V Št. Petru pri Gorici zbralo je slavno starešinstvo na predlog vrliga gospoda župana Iv. Bofulina pri slavnostnem obedu na cesarjev rojstni dan 11 K za „Alojzijevišče“ in 11 K za „Šolski Dom“. — Poleg tega ste odstopili tudi Roza Silič in Justina Bofulin, kateri ste stragle pri mizi, njim nabrano nagrado 7-16 kron v isti blagi namen, namreč polovica za „Alojzijevišče“ in druga polovica za „Šolski Dom“.

Vsa čast blagim darovateljem!

Za slovesko slotlšče v Gorici oziroma za kat. društvo detoljubov so darovali: P. n. Miha Brezigar 24 v. omizje v Furlanici v Rihembergu 7 K 92 v.

Znani mož z mesarskim nožem, ali po domače A. G—k, hoče se vedno igrati vloge nedolžnega jagnjeta, češ, da on edino le zagovarja koristi združnikov. Toda tega mesarja blagor združnikov ravno toliko briga ko lanski sneg. Njemu so na želodec klerikalni zavodi in posebno „Centralna posojilnica“. Edini, izključno edini namen njegovega mesarjenja je, da bi škodoval tem zavodom. Če tudi vsi združniki škodo trpe. Napredna „poštenost“ je res vse tako vpegljala, da bi „Krojaška zadruga“ res morala propasti. In znani človek je že pričetkom leta 1902. zapuščino „Krojaške zadruge“ obetal Avrelčku. Kazal je v prvih mesecih

letošnjega leta v svojem listu veliko veselja radi pretečega poloma. Ko pa je videl, da se je s pomočjo „Centralne posojilnice“ stališče „Krojaške zadruge“ zboljšalo in da si bode ista še opomogla, vskipela je njegova „poštena“ duša. Znano je, kaj je zadnji čas vse storil in pisal, du bi vničil „Krojaško zadrugo“. In ta mesar se sedaj hučuje, ko ga je načelnštvo zadruge izbacnilo, kar je moralo že zdavno storiti. Moralna brca pa je še vse premalo za poštenjaka z velikim mesarskim nožem. Prepričani smo, da bodo združniki na občnem zboru sklepali le v dobrobit zadruge, in tako obvarovali sebe gmotne škode. Mož, ki okoli sebe mahajo z mesarskim nožem pa se naj vsakdo izogiblje!

Škodoželjnost se je za enkrat osmešila! — Dne 17. julija t. l. je A. Gabršček vložil pri tuk. c. kr. okrožni sodniji imenitni plod svoje juristrije. Prilagaje št. 56. „Soče“ s prvim člankom o „Krojaški zadrugi“ (ta članek je imel kot drugi naslov še: „Vrhunec klerikalneg. švindla“, ki je pa v poznejših člankih izginil — zanimivo bi bilo zvešiti, zakaj?) — zahteval je A. G—k v tej svojej vlogi, da naj sodnija preišče, ali so trditve omenjenega članka resnične. — Čedno postopanje, kaj ne? Praj priobčiti članek, v katerem se poštene moške dolžijo z vso gotovostjo „ostudne kupčije“, sleparstva in drugih grdobj, potem pa — ne ponuditi sodniji dokazov za vse to, ampak zahtevati, da naj še-le preišče, ali ni pisec članka morda vendar lagalin obrekoval!!!... To je boj za pravico in poštenost, kajpada! — Koncem ovadbe je A. G—k svoje srce popolnoma odkril in iz same ljubezni do „Krojaške zadruge“ zahteval, da naj c. kr. okrožna kot trgovinska sodnija ustavi vsako daljno poslovanje na ime „Krojaške zadruge“.

No, „okrožna kot trgovinska sodnija“ ni vkljub mnogoštevilnim paragrafom, s katerimi je izvirni jurist Gabršček našpikal svojo ovadnico, ničesar preiskala niti ni ustavila daljnega poslovanja na ime „Krojaške zadruge“, temveč je načelnštvo samo naložila, da se v treh dneh izkaže, da se je priobčil računski sklep in bilanca zadruge za leto 1902. Ker se pa to ni izvršilo in tudi ni moglo izvršiti v tako kratkem roku, je okrožna sodnija udom načelnštva in nadzorništva naložila tisto starobito kazni, o kateri čveka zadnja „Soča“ — plačati bodo morali celih 5 K (beri: pet kron) globe! — Sicer pa ni ta sklep še niti pravokrepn, ker se je proti njemu vložila pritožba.

To je torej za enkrat klavni tšpeh Gabrščkovega delovanja na polju ovajanja — lovorike, na katere je v resnici lahko ponosen!

Tudi A. G—k se je sramoval Avrelčija Bisajla! — Bilo je pa to že koncem minulega leta. Tedaj se je Avrelčku pripetilo nekaj sličnega, kakor sedaj A. G—ku; izbacnili so ga bili namreč popolnoma iz prodajalnice „Krojaške zadruge“, kjer je tako lepó gospodaril. Zato se je zatekel k dr. Treo-tu, ki naj bi branil nedolžno preganjanega proti klerikalcem, ker mu ti niso pustili, da bi „Krojaško zadrugo“ popolnoma spravil na boben. Kakor videti, je bil dr. Treo voljan prevzeti zastopstvo Avrelčka. A. G—ka je pa to spravilo po koncu. Moral je ravno imeti nekak „lucidum intervalum“ in upil je na dr. Treo-ta v njegovi pisarni, kako da more prevzeti zastopstvo človeka, ki jim dela tako sramoto, ki je pustil pri spediterju Hvaliču blago „Krojaške zadruge“ ležati nad eno leto; ki ni niti odpiral pisem, naslovljenih na „Krojaško zadrugo“, v katerih so dolžniki pretili s tožbami, vsled česar je „Krojaška zadruga“ potem bila res tožena in je morala plačevati občutne stroške itd. Tak človek — takó je tedaj kričal A. G—k — stori najbolje, ako izgine iz Gorice, da ga nihče ne vidi itd. Tako je A. G—k hrulil dr. Treo-ta meseca decembra lanskega leta, pa precej dolgo; takó je tedaj sodil o tem uzornem poslovođu. — Kako pa sedaj piše? Sedaj je Avrelček žrtev klerikalcev; krivi škode pri „Krojaški zadrugi“ so členi načelstva in nadzorništva — iz čisto jednostavnega razloga, ker se je A. G—k mej tem vendar spomnil, da obstoja načelstvo in nadzorništvo iz „kavcev“ — Avrelček pa da je naprednjaček, istega duha kakor on!

Sklep šolskega leta na deželnem zavodu gluhošemov v Gorici. — V petek bil je na tem zavodu sklep šol-

skega leta, ob kateri priliki so je vršila tudi javna skušnja, in so bili razpostavljeni šolski izdelki. Navzočih je bilo obilo stovico oseb. Kakor druga leta, tako so se čutili udeleženci lepemu napredku tega zavoda. Posebno so se čutili navzoči vidnemu napredku govora, od katerega pripravljala učiteljsko osebje tega zavoda s posebno potrpežljivostjo te nesrečno dečke in deklice, in ki se prikazuje od leta do leta vedno večji. Ta javna skušnja je pokazala, da so si gojenci in gojenke tega zavoda pridobili lepega znanja v čitanju, računanju, zemljepisju v zgodovini in posebno pa v risanju in v ročnih delih. Tudi v poljedelstvu, v vrtnarstvu in v čebelarstvu so se podučevali gojenci posebno pa v čebelarstvu, s katero se prav pridno in uspešno bavi g. Ant. Rudež, ki si je stekel na tem zavodu tudi v vsakem drugem oziru pravnega zasluga. — Število vseh gojencev in gojenk znašalo je v preteklem šolskem letu 77, in sicer 40 slovenske narodnosti in 37 italijanske narodnosti. Dočkov je bilo 39, deklice pa 38. Bilo je obdarovanih na slovenskem oddelku, obstoječem iz treh razredov, 10 gojencev in gojenk. Sploh je pokazala skušnja, da se nahaja zavod prav v spretnih rokah, ter da vršijo kakor g. vodja, tako tudi vse ostale učiteljske moči svojo dolžnost z občudovanja vredno požrtvovalnostjo in potrpežljivostjo. —

Romarji. — V petek, v soboto in nedeljo je naše mesto kar mrgolelo romarjev, idočih in vrtnajočih se s Sv. Gore. Prihajali so od vseh strani po železnici, peš in vozeč se na vozovih. Posebno mnogo jih je bilo iz Trata in iz tržaške okolice; pa tudi Kraševcev in Vipavcev in kakor tudi Furlanov ni manjkalo.

Električna razsvetjava v Gorici. — V soboto zvečer začela je redna električna razsvetjava v Gorici. Električno razsvetljene bodo ulice: Corso Giuseppe Verdi, Šolska ulica, Raštelj in Gosposka ulica ter trgi: Travnik, Korenj in Stolni trg. —

Javna dražba. — Dne 23. t. m. se bo na javni dražbi, ki se bo vršila na tukajšnjem magistratu ob 11. uri predpoludne, prodala pravica pobiranja divjega kostanja za letošnje leto, padlega z dreves, ki pripadajo mestu.

Pod voz je prišel včeraj ob 11. uri predpoludne v ulici Vetturini 8-letni Širok Štefan, ko je nesel svojemu očetu kosilo. Izvlekel ga je izpod voza čevljar Jakob Visin. Fanta so prenesli v bližnjo lekarno; k sreči pa se ni hudo poškodoval. Voznik je bil neki France Mozetič iz Renč.

Zaprli so v četrtek popoldne ob dveh urah čevljarja, Josipa Kaučiča, iz Lipe, a stanujočega na Gradišču št. 97. Kaučič je ukradel namreč z nekega voza 54 metrov kotonine in jeden zavoj rudedih rut. Vse to je bila lastnina trgovca Josipa Levpuškega s Slapa pri Tolminu.

Pri ti priliki je prišlo tudi na dan, da je bil oni sladkor, katerega je na Reichovem dvorišču vkradel Kaučič, last trgovca Ivana Winklerja s Trnovoga.

Nesreča na vipavski železnici. — V petek popoldne okolo jedne ure, ko se je bližal popoldanski vlak Gorici, približal se je, tam kjer prereže železnica mirensko cesto, železniškemu tiru voz, pred katerega je bil vprežen jeden konj, in na katerem je sedela neka štandžanka po imenu Ana Devetak s tremi nedoraslimi otroci, ravno takrat, ko se je približal vlak. Strojvodja je sicer zvižgal, a za to zvižganje se ni prav nič brigal ne konj, in tudi ne oni, ki ga je vodil. Vsedel tega se je zgodilo da je hotel konj čez železnico v istem hipu, ko je imel vlak zdrčati čez mirensko cesto. Trčila sta torej skupaj konj in vlak, ker ni bilo mogoče strojvodji vlaka tako naglo ustaviti. Prav, kakor da bi imela tu vmes kaka nevidna moč svojo roko, odtrgal je vlak konja od voza ter ga zalučil več m stran, a samega, brez voza. Ko se je namreč vlak ustavil, in so popotniki izstopili iz železniških vozov ter se podali na mesto nesreče, našli so konja, ki je ubit ležal na tleh, dočim je žena z otroci na vozu ostala popolnoma nepoškodovana.

Na sempeterskem kolodvoru, blizu Gorice, je zmanjkalo potovalnemu agentu iz Gradca kovčeg, v katerem so se nahajali vzorci, nekaj denara in druge reči, vse skupaj vredno kakih 208 kron.

V Dornbergu se bo vršila v nedeljo dne 30. t. m. veselica, kakoršne še ni bilo na Goriskem. Igrala se bo namreč Govekarjeva narodna igra v petih

dejanjih „Deseti brat“. To je gotovo redka prikazen na deželi. Da bo ljudstvu lažji prihod, prošilo se je poseben vlak. Urnik objavimo pravočasno. V nedeljo dne 30. t. m. torej vsi v Dornberg. „Deseti brat“ ima mnogo duševnega užitka za vsaki stan. — K obilni udeležbi uljudno vabi veselični odsek.

Zgorel je v Ozeljanu hlev posestnika Konča. Goreti je začelo, ko gospodarja ni bilo doma. Prišedši domov hotel je gospodar rešiti kravo in svinjo iz ognja, a bilo je vse zastoj. Revež se je pri tem tako opeknel, da so ga morali prepeljati v bolnišnico. Konč je udovec in ima 6 nedoraslih otrok.

Hoče pač biti zaprt. — Še ni preteklo osem dni, odkar je zapustil 25 letni Štefan Arcon kopersko jetnišnico, v kateri je bil zaradi nekega umora štiri leta. Arcon Štefan je pristojen v Rihenberg, in odgnali so ga tudi tje, ko je prišel iz jetnišnice. Ali Arcon nima v Rihenbergu ne znancev ne sorodnikov in dopade se mu le v Trstu, kjer je bil rojen in kjer je do sedaj živel. Povrnil se je torej v Trst še isti dan, ko so ga pripeljali v Rihenberg. Ko so ga pa v Trstu zagledali redarji, so ga prijeli in hoteli odgnati v zapor. Mesto pa, da bi jih Arcon ubogal, začel se je z redarji pretepati. Nazadnje so ga pa vendar spravili pod ključ, ko si je zopet pridobil pravico biti za nekaj mesecev brezplačno preskrbljen s stanovanjem in s hrano.

Trtna uš v Brdih. — V St. Ferjanu so zasledili trtno uš. Dolgo so se upirala črta temu največjemu sovražniku svojega glavnega pridelka. Naposled jih je torej vendarle obiskal. Brici so zasajali do sedaj svoje nove trtne nasade le z domačo trto, in ko se jih je svarilo ter se jim priporočalo, naj sadijo v nove nasade raje ameriško trto, odgovarjali so jednostavno, da trtna uš ne pride čez Sočo. Prišla je pa vendar, kakor se vidi.

15 ur in pol v propadu 25 metrov. — Iz Križa pri Sezani pišejo „Edinosti“ 12. t. m.:

Redek slučaj! — Ne pozna jih vsakdo, namreč kraških jam, ki se razlikujejo med seboj po svojih raznovrstnih oblikah. Danes so pasli pastirji v bližini take jame na križkem občinskem pašniku z imenom „V pečinah“. Gnezda skalnih golobov seveda ne dačo takim mlečnobim dečakom nikoli miru. Jeden izmed njih, imenom Fran Bezek, 13-letni predržež, je bil pa tako nesrečen — oziroma sreden, da se je prevalil v globočino 25 metrov, česar menda ne dela vsakdo za šalo. Ostali pastirji niso nikomur nič povedali o tem. Še le zvečer se je nekaterikom posrečilo, da so iztisnili iz njih težko izpoved. Na to so šli vaščani z lučmi in drugimi potrebnimi pripravami k jami ter so tu enega izmed njih, imenom Alojzij Hlačar, spustili po vrveh v globočino. Hlačar je našel dečka — čemur se ni dovolj načuditi — pri zviljenju in razmeroma malo poškodovanega. Pastir v tako grozno globočino ter tu prebiti v groznem položaju od 7. ure zjutraj do 10. in pol zvečer — to gotovo ni kar si bodi! Ponesrečenec je bil popolnoma pri zavesti. V strašnem padcu zlomil si je levo roko in nogo ter se tudi sicer deloma poškodoval po ostalem životu. Prepeljali so ga nemudoma v tržaško bolnišnico. —

To je pač pravi čudež med raznimi nezgodami.

Vabilo na V. sestanek slovenskega kršćansko-mislečega dijaštva dne 24., 25. in 26. avgusta 1903 v Ljubljani. Vspored: Ponedeljek, dne 24. avgusta, ob 8. uri zvečer: Pozdravni večer v gostilni pri „Zvezdi“ (Krišch, prej Ferline) na Cesarja Jožefa trgu. Torek, dne 25. avgusta, ob 8. uri zjutraj: Tiha sv. maša, daruje preč. gosp. kanonik Andrej Kalan v cerkvi Jezusovega Srca. Ob 9. uri zjutraj: Otvoritev sestanka v dvorani „Rokodelskega doma“ po predsedniku pripravljavnega odbora. Predavanja: Dopoldne: 1. Identičnost nauka in cerkve Pavlove z naukom in cerkvijo, kakršno je zasnoval Kristus. Dogmatično-historična razprava. Theol. Fr. Terseglav, Gorica; 2. Arheološki raziskavanja na Kranjskem. Phil. Anton Rabuza, Gradec; 3. Električni tokovi visoke napetosti in frekvence. Cand. mech. Vladimir Remec. Popoldne ob 1/2 4. uri: 1. Slovensko vseučilišče. Phil. Vincencij Marinko, Dunaj; 2. Položaj in organizacija slovenskega katoliškega dijaštva. Phil. Ivan Grafenauer, Dunaj. Ob 8. uri zvečer: Komerz v gostilni pri „Zvezdi“ na Cesarja Jožefa trgu. Sreda, dne 26. avgusta izlet na Grinovec.

Pripravljavni odbor.

Vspored občnemu zboru „Slovenske zveze“: 24. avgusta: Pozdravni večer kat. dijaštva in učiteljstva (Gostilna pri „Zvezdi“ na Cesarja Jožefa trgu). 25. avgusta: Ob 8. uri zjutraj: sv. maša v cerkvi presvetega Srca Jezusovega. Ob 9. uri: občni zbor „Slovenske zveze“ (Alojzijevišče, I. nadstropje). 1. Pozdrav predsednikov; 2. Poročilo tajnikovo in blagajnikovo; 3. Znanstvena predavanja: „Šola v boju zoper alkoholizem“, poroča gosp. J. Štrukelj, učitelj na Robu; „Besa in misel“, predava prof. gosp. Evgen Jarc v Kranju; „Učiteljska zadruga“, poroča gosp. F. Jaklič, učitelj v Dobrepoljah. Ob polu 4. uri popol. skupno zborovanje katoliškega učiteljstva in dijaštva v „Rokodelskemu domu“. Program: Slovensko vseučilišče. Ob 8. uri zvečer: Komerz kat. dijaštva in učiteljstva (Gostilna pri „Zvezdi“). O d b o r.

Dvorni svetnik Šuklje kandidat za državni zbor. — V četrtek je bil v Ljubljani volilni shod zaupnikov kat. narodne stranke, katerih je prišlo nad 200. Dvorni svetnik Šuklje je imel znamenit kandidatni govor. Zaupniki so soglasno g. Šukljeja proglasili za kandidata za državnozborni mandat, katerega je odložil svetnik g. Vencajz. Nekateri odložitve Šukljevega govora priobčimo prihodnjic.

Slavnost 25-letnice okupacije Bosne in Hercegovine so obhajali v Ljubljani bojevnik iz l. 1878. Po se zastavami okrašenih ulicah je korakalo nad 400 bojevnikov iz bosenske hercegovske okupacije v urušinsko cerkev, kjer so prisostovali slovesni sv. maši. O poludne so imeli banket, zvečer pa ljudsko veselico v „Novem svetu“. Dopoldanske in večerne slavnosti se je udeležil tudi nadvojvoda Jožef Ferdinand.

Premeteni nasprotniki. — Užigalice družbe sv. Cirila in Metoda so nekaterim nemškimi špekulantom na poti. Zato so spravili v promet užigalice „Slavia“. Skaltjica je v slovenskih barvah, ime je slovansko — in tako vlečejo Nemci dobiček iz slovenske narodne zavednosti. Prav tako delajo Madjari. Hrvatje imajo užigalice svoje družbe sv. Cirila in Metoda za Istro Madjari pa so spravili v promet užigalice „Piros Salon gyufa“ — Stein es Rosenstraus — Budapest, a so čez madjarski napis prilepili listek, na katerem je tiskana znana hrvaška pesem: „Ja sam Hrvat dušom telom...“ In tako razpečavajo ta izdelek kot hrvaške narodne užigalice in delajo škodo Ciril-Metodovi družbi. Torej — pozor!

Plemenito dejanje poveljnika 3. voja, podmaršala pl. Succowaty-a. — Na Vrhniki se je te dni mudil 97. pešpolk, in vojak Idričan bi rad obiskal še svoje stariše, predno odrine na Koroško. Dobil je dan dopusta, ter krenil peš proti svoji Idriji. Na cesti od Logatca ga doide mali voz, na katerem sedi pl. Succowaty in polkovnik generalnega štaba. Ko general pogleda vojaka, ki ima prašne noge, a ne puške, ne telečjaka, ustavi ga ter ga vpraša kam gre. „Za en dan na dopust v Idrijo pogledat svoje stariše!“ bil je odgovor. „Prav, ti bom jaz prikrajšal pot, kar sedi k vozniku!“ Kako se je ustreglo to našemu fantu, si lahko mislite in ob enem še čast voziti se s podmaršalom. Ko privozijo do Idrije, in se naš rojak po vojaško zahvali, stisne mu še general dve kroni v roko, „da bode za priboljšek na kratkem dopustu.“ Kaj ne, plemenito dejanje visokega gospoda nasproti nizkemu vojaku prostaku, ki bode ta dan pomnil vse življenje.

Tretji shod spodnještajerskih mladeničev je bil v nedeljo v Petrovčah. Navzočih nad tisoč mladeničev. Cerkevni govornik dr. Medved vzbudil veliko navdušenje. Pri slavnostnem zborovanju je govorilo 8 mladeničev, katerim se je živahno pritrjevalo. Dva tamburaška zbora sta izvajala navdušene slovanske skladbe.

Celo divje koze in zajel so nemško-nacijonalni. — Slovenska hribovolzka znamenja, ki jih je napravila ziljska podružnica „Slov. planinskega društva“ od Zajezera do Višarj in od tamkaj do Orčje vasi je dal sneti trbiški gozdar Veith, češ, da tablice in napisi škodujejo — divjačini. Dosedaj smo mislili, da so srne, divje koze in druge take živali mednarodne, kar naenkrat pa trbiški lovec pove, da so nemško-nacijonalne, kajti drugačnih bi slovenski napisi ne bodli v oči.

Cerkveni rop. — V četrtek ponoči so neznani lopovi v župni cerkvi sv. Vida v Gradcu, vkradli monštranco,

tri kelihne in več ciborjev. Vkradene reči se cenijo na 12 tisoč kron.

Avstriljski uradni šimelj. — Dalmatinske občine, v katerih vlada sedaj silna beda in lakota, so dobile od vlade navode za čiščenje zob. Kako si bodo neki čistili ondi ljudje zobe, ko pa nimajo nič jesti. Vlada naj jim pošlje kruha.

Fonograf s cesarjevim glasom. — Akademiji znanosti na Dunaju je cesar Fran Jožef dovolil, da sme njegov glas porabiti za fonograf, ki je določen za fonografičen arhiv, ki ga je pred kratkem osnovala akademija in v katerem bodo zastopani „glasovni portreti“ historičnih osebnosti. V svrhu, da se napravi po cesarjevem govoru fonografska plošča, sta dne 2. t. m. odpotovala delegata akademije znanosti dvor. svetnik Erner in umetnik Hauser v Isl. Cesar ju je sprejel z veliko prijaznostjo povdarjajoč, da ga po cesarski akademiji sprožena ideja zelo zanima, zlasti pa ga je veselilo, ko je izvedel, da so bili vsi fonografični aparati napravljeni na Dunaju.

Potres v Italiji. — V Neapelju, Kataniji in po celi vzhodni Siciliji so čutili v torek zjutraj ob pol 6. uri močne potresne sunke. V Mineu, v pokrajini Katanija, je ljudstvo bežalo na prosto. Nekaj hiš je poškodovanih. Ure so obstale. Enaka poročila dohajajo iz Milazza, Mesine, Svrakus, Tarenta, Stabij in drugih krajev. Potresno tresenje je znamaovala tudi ljubljanska opazovalnica.

Prva podoba papeža, Pija X. — Prvo podobo novega papeža v velikosti (63:80 cm) je izdelala tvrdka G. Freytag & Bernat, na Dunaju VII/I. Podoba je v resnici lepa in stane 240 K ter se jo priporoča.

Strašna nesreča na železnici. — Na podzemski železnici pri Menilmontantnu, blizu Pariza, se je dogodila v torek strašna nesreča. Železniški vozovi so se namreč uneli, in ogenj in dim zadušila sta 90 oseb.

Za rodblisko mizo se je povsod izborna obnesla Kathreinerjeva Kneipova sladna kava. Kdor hoče piti dobro kavo in vendarle ščediti, zahtevaj le pristno Kathreinerjevo kavo v znanih izvornih zavojih. Kar se odtehtuje in prodaja odprto, ni nikoli Kathreinerjeva kava; na to naj častite gospodinje še pazijo posebno. Če tudi izdado nekaj malega več, se to že izplača, zakaj res po ceni v porabi je le pristna Kathreinerjeva kava.

Gospodarski nauki. — Kako prežnati muhe iz stanovanj? Najboljše sredstvo muhe hitro pregnati iz sob, je kajenje s suhim bučnim listjem, katero položimo na žerjavico. Kakor hitro pa si žerjavico postavil v sobo, zapusti jo, ker drugače te prične glava boleti. Vsakovrstne predmete obvarujemo pred muhami, ako iste namažemo z lorberjevim oljem. Tudi voda, v kateri se je par dni močil česen, je zopna muham.

Zarasteni nohtovi. Ako se nohtovi zarastejo v meso, ovij dotični prst z v olju namočeno plateno cunjico. Bolečine takoj ponehajo in že drugi dan se bolni noht omehča, in ga je mogoče poljubno obrezati.

Za kratek čas.

Dolga pridiga. — Nek mlad duhovnik je imel zelo dolge pridige, vsaj mladim ljudem so se zdele dolge. Nekega dne začne gospod v cerkvi govoriti in govoriti. Bile so večernice. Ker je bil kratkoviden, ni koj opazil, da mu ljudje kapljejo iz cerkve eden za drugim in da je cerkev kmalu skoro prazna. On govori dalje, dalje. Naposled se priplazi po kolenih cerkovnik na prižnico in pravi: „Prosim gospod nunc, kadar bodo končali, naj še cerkev zapro! Tu je ključ in grem tudi jaz domu.“

Osel. — Gospodič in gospica gresta na planine. „Škoda“, vzdihnila je gospica, „da nisem vzela osla, da bi ga jahala.“ „Oh, gospica“, se ponudi gospodič — dijak, „kar name se oslonite in osel vam bo nadomeščen!“

Lepa godba. — V nekem listu na Štajerskem se je bral naslednji inserat: Naša muzikalična kapela svira prav po ceni pri koncertih, pri plesih in pri avatbah od 4 mož naprej!

Pripoznanje. — Profesor v šoli: „Kokosi seve imajo tudi usi (kurjenice); to so pa drugačne usi, nego je imamo mi!“ —

Priloga čilo.

Podpisani se priporočam slav. občinstvu in svojim rojakom za obilna naročila svoje nove delavnice v lastni hiši na Kolehah pri Kojskem. Izvršujem vsakovrstne obleke ter imam v zalogi raznega sukna, hlačevine in izgotovljenih srajc. Vsako naročilo se izvrši točno in po celo nizkih cenah
A. Mavrič, kroj. mojster.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja jubilejne razstava na Dunaju l. 1898. In v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetiljo izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove kolače za birmo in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najuljudneje.

I. ZORNIK

Gorica,
Gospodska ulica št. 7,
priporoča

svojo veliko zalogo mod. blaga, kakor: zadnje novosti okrasov za obleke, rokavice, nogavice, pajčolane, oličnike, dežnike, trakove, pasove, predpasnike, vse potrebščine za šivilje. Zaloga na boljšega perila za gospode in gospe. Zaloga raznovrstnih trakov itd.

Sadjarsko in vinarsko društvo za Brda v Gorici

Prodaja naravne in prstne briske pridelke po zmernih cenah.

Zaloga pristnih vin: burgundeca, rizlinga, modre frankinje in drugih.

DESERTNA VINA.

Sedež društva je: Gorica, ulica Barzelini št. 20.

„Centralna posojilnica“ v Gorici.

registrovana zadruga z omejeno zavezo, sprejema hranilne vloge, katere obrestuje po 4 1/2 polumesečno; nevzdržene obresti pripisuje koncem leta h glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Daje posojila udomi na osebni kredit po 5% in na vknjižbo po 5 1/2.

Sprejema obroke z glavnimi deleži po 300 K in z opravnimi deleži po 2 K.

Otvorja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru. Za nalaganje in vračanje so na razpolago položnice c. kr. pošne hranilnice, tako da je mogoče poslati denar brez pošnih stroškov.

Uradne ure so vsak delavnik od 8—12. ure zjutraj in ob ponedeljkih in četrkih tudi popoldne od 2—4 v ulici Vetturini 9.

Št. 1930

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

JAVNA DRAŽBA

zastavil II. četrtrileta t. j. mesecev aprila, maja in junija 1902.

začne v ponedeljek 7. septembra 1903 ter se bo nadaljevala naslednje četrte in ponedeljke.

Od ravnateljstva zastaviljalnice in ž njo združene hranilnice. V Gorici, 3. avgusta 1903

Anton Potatzky

v Gorici, na sredni Raštelah hiš. št. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovališča niruberskega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadilce in popotnike.

Najboljše švanke in šivalne stroje.

Potrebščine

za krojače in čevljarje.

Svetinjice, rožni vencji mašne knjižice.

Hišna buvala za vse letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjavo, trave in detelje.

Majbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi.

!! POZOR !!

Vsem, kateri boleljajo na želodcu in težki prebavi daje gotovo pomoč in povrača izgubljeno zdravje

Germanova zdravilna življenska esenca

edino prava

katera je nenadkrljivo sredstvo in deluje z največjim uspehom pri vseh želodčnih boleznih, kakor: slaba prebava, pomanjkanje teka, želodčna otežina, napihovanje, p drigovanje, gaga, zlatenica, omotica, glavobol, krčid. Germanova življenska esenca pomaga proti jetrnim in sleznim boleznim, proti hemeroidom, čisti pokvarjeno kri in izločuje vse nečiste sokove iz krvi

Germanova življenska esenca odganja zaostale vetrove in neznozne gliste, a s tem, da povrača izgubljeni tek in voljo do jedi, donša mnogo k okrepljenju telesa

Germanova življenska esenca je pomagala že več ljudem, kateri so jako veliko potrošili za razna zdravila brez uspeha, kateri se pomoči več nadejali niso.

Germanova življenska esenca se pripravlja iz blagodelejših, povsem neškodljivih rastlinskih sokov, je jako prijetnega, nekoliko grenkega okusa, tako da ga lahko uživajo tudi občutljive osebe, ženske in otroci, kateri drugih zdravil ne morejo jemati.

Cena steklenici 1 K 40 v, a pošto se ne pošilja manj nego 2 steklenici, za spremnico in odpravo 40 v več, in to samo po povzetju ali če se znesek pošlje naprej.

Glavna zloga, kamor naj se vse naročbe naslavlja

K. Germana lekarna „pri črnem orlu“ v Belovaru, Hrvatsko.

V znak pristnosti ima vsak zavitek tiskano ime tvrde: **Ljekarna k „črnemu orlu“ K. Germana u Belovaru.** Zato zahtevaj izrecno pristno Germanovo življensko esenco; ako pa ti se ponudi druga, za katero bi se trdilo, da je boljše ali pa ravno tako dobra, je ne vzami, temveč jo naroči po pošti, ako je tamkaj ne dobiš.

Teodor Slabanja,

srebrar,

v Gorici, ulica Moreli 12.

priporoča prečast. J. hovščini za izdelovanje cerkvenih posod in orodja. Pripravo cerkvenega orodja olajšuje revnim cerkvam s tem, da daje tudi na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalce sam lahko določi.

Viktor Toffoli

v Gorici, via Teatro št. 20 (na stari pošti)

velika zaloga oljkega olja iz najugodnejših krajev.

Jedilno . . . kr. 40	Corfù . . . kr. 56
„ boljše „ 44	Bari . . . „ 60
dalmatinsko „ 48	Lucca . . . „ 70
istrijsko . . . „ 56	Nizza . . . „ 80

Anton Fon,

klobučar in gostilničar v Semeniški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči vsvoji krčmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Krojaška mojstra Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7 v hiši g. Jerneja Kopača izdelujeta vsakovrstne obleke za moške po meri, bodisi fine ali pa priproste.

Priporočata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa č. duhovščini za obilna naročila.

Očarana sem jako od lepote in dobrote Tvoje obleke. Povej mi vendar, kje kupuješ tako krasno blago? v „Krojaški zadrugi“ v Gorici, Gospodska ulica 7.

katera tvrdka ima največjo zalogo te vrste v Gorici. — „Kako je to mogoče, saj sem vendar čitala v nekem listu, da nima „Krojaška zadruga“ nikakega blaga več.“ — „Pojdi, pojdi in ne veruj vsake reči; prepričaj se sama in iznenadena bodeš, ko zagledaš isto založeno tako velikansko z blagom, da bodeš kar strmela. Tu ti leži na razpolago izvanredna množina raznega blaga za vsaki spol in za vsaki letni čas, kakor krasne Zephyrije, batiste, perkal, svile, Oxford, Pique, vsakovrstnega volnenega blaga, moško sukno po vsakej ceni in izber. Tu dobiš bogato izber vsakovrstnega blaga, za neveste jako veliko zalogo perila, kakor platna, Chiffon, prtevine, hlačevine volnene odeje, kovtre, žepne rute. Tam dobiš vse blago prejšnjih sezon pod lastno ceno. Na zahtevo se pošiljajo uzorci brezplačno. Cene so tako nizke, da se je čuditi, seveda tudi stalne, brez pogujanja. Torej pridi in poskusi, in gotovo boš zadovoljna in vesela.“

Priznanje ilirskim testeninam iz krogov veleposestva.

Gospodoma
Žnidersič & Valenčič,
II. Bistrica.

Z Vašimi testeninami sem popolnoma zadovoljna, ker so res najizvrstnejše od vseh, kar sem jih poskusila.

Tolsti vrh (St. Jernej) Dolenjsko, 12. januv. 1903.

Marija Rudež,
grajščakinja.